EESTI PÄEVALEHT

ESTNISKA DAGBLADET

12. aastakäik
Toimetaja Juhan Kokla
Vastutav väljaandja
(ansv. utg.) Hans Schöier

Peatoimetus ja talitus:
EESTI MAJAS, Stockholmis,
sissekäik, Kocksgränd 3
Aadress: Box 16320
103 26 Stockholm 16
Telefon: 21 84 46

Toimetus Eskilstunas:
Toimetaja Jüri Aus
Aadr.: Eesti Päevaleht, Box 120,
631 02 Eskilstuna. Tel.: 016/14 77 72
Tellimispostgiro nr. 28650

Tellimishinnad:
Aasta .... kr. 147:--
Termin (4 kuud) ...... kr. 53:--
Kuu .... kr. 15:--

Kuulutusehind 75 ööri mm.
Arikuulutused 1 kroon mm.
Eskilstuna-Kurirens Tryckeri AB
Eskilstuna 1970

Eskilstuna-Kuriren

Laupäeval, 27. juunil 1970
Upplaga C
Nr. 145 (3429)

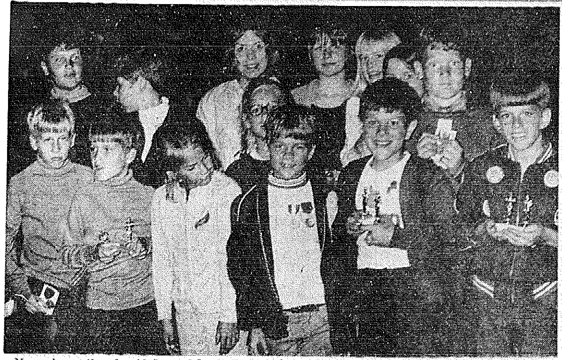

Noored sportlased said Long Islandi Eesti külas toimunud spordimängudel auhindu ja medaleid, millega nad pildil uhkustavad.

Katse tasuda samaga UNO-s

NEW YORK (VES) — Ettheiteid venelastele juutide tagakiusamise pärast N. Venes on hakanud kommunistidele juba närvidele. Nüüd tahtis N. Vene UN-i delegaat Nikolai Tarassov teha vastulööki ja pidas ühes UN-i komisjonis ägeda kõne juutide tagakiusamise pärast Ameerikas.

Faktiliselt ei olnud Tarassovil siiski palju midagi ette tuua peale näite, et juudist filmitähele Barbra Streisandile ei olevat 5. avaniü majafirma New Yorgis andnud korterit. Majafirma poole seletati, et siin polnud mängus juudiküsimus, vaid ammukehtestatud põhimõte, et selles luksusrajoonis ei anta korterid Hollywoodi tegelastele, vaid ainult inimestele, kellel on kaugeleulatav seltskondlik tagapõhi. Ka mõni teine kiirresti rikkaks saanud filmisuurus pole siin kõikidele pingutustele vaatamata korterit saanud.

● **Abiellujatena kuulutati** Stockholmis maha Toivo Kärsten ja Mall Riidalt. Laulatus toimub Skeppsholmeni kirikus 25. juulil.

● **Inglismaale saabus külaskäigule New Yorgis elunev Aino Bennet.**

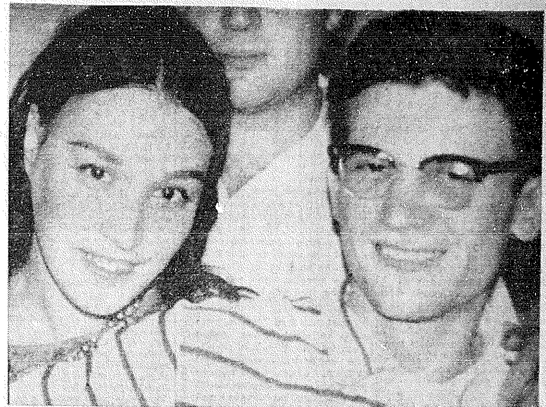

Andrei Amalrik oma tatarlannast abikaasaga

Kirjanik ei karda Siberit
Naine järgnes vangistusse

BONN E(PL) — Pealkirja all "Der Dichter der Sibirien nicht fürchtet" avaldas Lääne-Saksa ajakiri "Stern" (nr. 26 — 1970) ühe kirja, mille Nõukogude Liidu kirjanik Andrei Amalrik saatis sügisel 1969 ühele oma sõbrale Lääne-Euroopas. Slles kirjas ütleb Amalrik: "Me ostsime endile ühe maja Rjazani oblastis, umbes 30 km Sarajskist ja 4 km Ossetri jõest, Akulowo külas.

See on surev küla: kolmkümnest majast on järel veel 9 ja ainult kahes elavad noored inimesed, kõigis teistes raugad. Meie maja asub üsna küla lõpus. Ümberringi laiuvad põllud ja umbes poole km kaugusel asub ka mets. Maja on telliskividest (29 ruutmeetrit) puust pealeehitusega. Üks puusepp lubas, et järgmisel kevadel ta ehitab meile maja juures asuvasse talli vannitoa. Üle tee meie aed (800 ruutmeetrit), kus kasvavad karusmarjapõõsad, sõstrad, vanad õunapuud, kaks pirnipuud ja vabarnad."

Amalrik pidi loobuma tööst niast, sest tänavu, maikuu lõpus, sõitsid külla kgb-lased neljas autos ja arreteerisid seal kodanik Andrei Amalriku, 32 aastat vana, kriminaalseaduse paragr. 190 põhjal. See paragrahv kõneleb riigi- ja ühiskonnakorra laimamisest.

Amalrik, kelle teosed ilmusid mitte Nõukogude Liidus, vaid vabas maailmas, oli üks juhtivaid ja suunavaid intellektuaaliste Venemaal. Esmakordselt ta arreteeriti aastal 1965. Ta elas siis koos oma halvatud isaga Moskvas ühes väikeses toakeses. Ta isa oli endine ohvitser, kes II Maailmasõja alguses ühe kriitilise märkuse pärast Stalini kohta mõisteti kaheksaks aastaks sunnitööle. Aastal 1943 ta amnesteeriti ja saadeti rindele, kus ta sai raskelt haavata. Ta naine suri 1961. aastal. Selle tõttu pidi noor Amalrik hoolitsema halvatu eest. Ta katkestas oma õpinguid Moskva ülikooli ajalooteaduskonnas ja teenis endale ülalpidamist juhuslike töödega.

Töö kõrval Andrei Amalrik kirjutas ka näidendeid ja luuletusi. On loomulik, et kirjutuslaua sahtlisse.

Ka katsus ta müüa välismaalastele noorte nõukogude kunstnike-intellektualistide töid. Siis, kui teda külastas USA ajakirja "Newsweek" korrespondent, ilmus majja ka KGB. Viimane konfiskeeris "subersiivse" materjalina 168 pilti ja joonistust, 3 vana ikooni ja kõik Amalriku käsikirjad (553 lehte paberit). Kohus mõistis Amalriku kui "parasiidi" kaheks ja pooleks aastaks asumisele. Otsuse täitmiseks ta saadeti Siberisse, kus ta töötas Obi ääres ühes kolhoosis. Ta pidi elama seal ühes kütmata onnis. Toiduks olid peamiselt kartulid, sest kõik muu külas puudus. Poole aasta jooksul ta teenis kolhoosis 166 rubla ja 80 kopikat.

Enne Siberisse saatmist Amalrik tutvus Moskvas ühe noore tatarlannast maalikunstnikuga, kes järgnes talle ka Siberisse, kus nad abiellusid.

Üks aasta pärast asumisele saatmist tühistas apellatsioonikohus endise otsuse ja Amalrik võis pöörduda tagasi Moskvasse. Kohe alustas ta jälle tegevust intellektualistide põrandaaluses ringis, millel oli umbes 200 liiget. Peamiselt publitseerisid nad nn. põrandaalust kirjandust. Paljundamiseks kasutasid nad kirjutusmasinaid, sest kõigi muude paljunusvahendite kasutamise ja omamise keelab kõigil eraisikuil seadus.

Kõigi nende põrandaaluste töödega (luuletused, romaanid, näidendid, poliitilised dokumendid, protestid ning sunnitööliste kirjad) tutvus Moskvas ka Hollandi (Leideni ülikooli) professor Karel van het Reve, kes siirdus Moskvasse üheks aastaks Amsterdami ajalehe "Het Parool" korrespondendina. Moskvas kohtas Reve ja Amalrik, kellest sai ta sõber. Amalrik kõneles Revele kõigest avameelselt.

Kui Reve pöördus tagasi kodumaale, asutas ta Amsterdamis koos

Järg. lhk. 2.

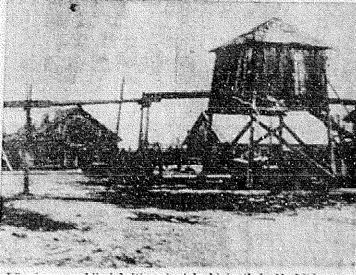

Lõppjaam režiimi kritiseerivatele kirjanikele N. Liidus — vangilaager Siberis, kirjutab ajakiri "Stern".

Looduse imedest:
Kimalane — talvekuninganna

Ühelgi teisel aastaajal pole inimene looduse vastu nii tähelepanelik kui kevadel. Esimene kuldnokk, esimene lööke, esimene sinilill, esimene kägu ei jää kellelegi märkamata. Kes pööraks suvel tähelepanu liblikale! Kevadel aga jälgime ta hõljumist nagu ilmutust. Meis ärkab mängulust, me asetame liblika õhkõrnadele tiibadele tuleviku ennustamise tänamatu ülesande.

Kirju ähvardab mure ja pahandustega, valge lubab rõõmu ja rahu, kollane töötab lausa paradiisiaastaid. Pole liblikate süü, et kõige kergema unega on kirju koeraliblikas.

Hoopis kärarikkama kevadekuulutaja kimalase laseme aga sageli silmist mööda, kui just ümber pea keerlev põmin valvsusele ei manitse. Ometi on esimese metsmesilase lend hümn vastupidavusele, kohanemisvõimele, hämmastavale elujõule. See on looduse üks paljudest väikestest imedest.

Kohtasime ju kimalase näol talvekuningannat! Sügisel jäi ta viimsa sadude, tuulte ja külma kätte. Üksinda. Perekond, milles ta kasvas, hukkus. Mitte juhuslikult, mitte õnnetuse või kurja käe läbi, vaid sellepärast, et sügiseti hävivad kõik metsmesilaste kolooniad, jättes liigi alalhoidmise ülesande üksikutele emadele.

Ülesande ja kohustuse. Nad lendasid kaua ringi, kuni leidsid kännijuure all, mutiaugus, majaseina vooderduses, puuõõnsuses varjulise sopikese, kus end talvekorterisse seadsid.

Paljud neist külmuvad või langevad hiirte saagiks. Tugevamad ja need, kellel oli rohkem oskust ning õnne, elavad kevadeni.

Kodumesilased (õigem oleks öelda: inimese hoole all elavad mesilased, sest kodustada pole neid siiani suudetud) talvituvad meega täidetud kärgedel, tugevates peredes kuni kolmkümmend tuhat ühes kobaras. Kui äärmistel vilu hakkab, vahetavad nad seesmistega kohad. Pere ainuke ema hoitakse mütsaku keskel. Teda hellitatakse, teda hoitakse. Juhtuvad toiduvarud lõppema, annab viimane töömesilane viimase meetilga emale. Öite puhkedes ruttavad kõik need tuhanded eluruumi puhastama, uusi kärjekuubikuid ehitama, lendavad mett ja õietolmu koguma.

Emakimalane elab aga talve üle üksinda. Üksi alustab ka uue pere kasvatamist. Teda sunnib sama "sa pead", mis viib angerja Soome lahe kallastelt üle ookeani Sargasso merre ja sunnib lõhesid viskuma kärestikele ja koskedele, et pääseda jõgedesse kudema.

Talvekuninganna peab leidma paiga, kuhu oma tulevasele perele pesapaik ehitada. Kui ta on suur ja jäme ning kollasevöödiline must keha lõpeb valge kolmnurgaga, uurib ta põmisedes muti- ja hiireauke, eriti neid, mis mõne kännu või kivi alla viivad, sest tema elupaik on maa all.

Kui ta on kogult ja värvilt samasugune, kuid mürgiastla ümbrus on punane, näeb teda kivimüüride, seinte ja vundamentide lõhedest sisse ja välja lipsamas. Sellest ta nimigi — kivikimalane.

On ta aga mõlemast väiksem ja kollaste karvadega kaetud, lepib ta vana hiirepesatohluga, mulluse põldlöökese pesaga või põimib ise kulu ja sammalt kokku, sest tema elab maa peal.

Maa all või maa peal, elu areneb

Järg. lhk. 2.

Bernt F. Vinkel

Uus doktor

NEW YORK (VES) — University of Delaware'is kaitses oma doktoriväitekirja ja saavutas doktorikraadi (PhD) Bernt F. Winkel. Ta doktoritöö valmis statistiliste probleemide uurimise alalt.

B. F. Winkel sündis Tallinnas 11. jaan. 1928. Õpingutega alustas ta Tallinna erakolledzhis, lõpetades keskhariduse Saksamaal, Dillenburgi reaalgümnaasiumis. Saksamaal töötas ta IRO keskasutustes Butzbachis ja DP komisjoni juures Frankfurtis. USA-sse emigreerununa teenis ta sõndaja lennuväes, kust 1957 vabanes staabiseersandina. BS kraadi saavutas ta matemaatikas 1961 Christian University', Texases ja magistrikraadi 1968 Kansas State Universitys, Manhattanis, Kansas. Jätkanud teaduslikku uurimistööd, lõppes see nüüd doktorikraadi saavutamisega.

Mälestusraha veel müügil

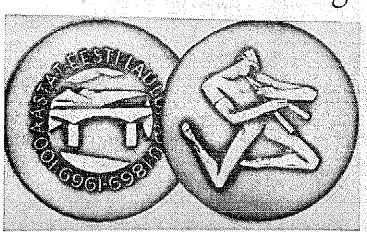

Laulupidude 100-aasta juubeli mälestusraha.

Eesti Kultuuri Koondise bürooks on müügil Eesti laulupidude 100 a. juubelilaulupeo hõbedast mälestusraha. Mälestusraha on numismaatiline haruldus, see on kujur Ernst Jõesaare poolt maitsekalt kunstiliselt kavandatud ja on õnnestunud tehniliselt väljatöötlemiselt. Raha ühel poolel on kujutatud vilepuhuja, teisel on kirjutatud tekst "100 aastat Eesti laulupidu" ning stiliseeritud Tartu Kivisilla kujutus, kuna esimene laulupidu toimus Tartus.

Mälestusraha hind on kr. 50:- ja seda saab tellida aadressil: Eesti Kultuuri Koondis, Regeringsgat 24 — II, 111 53 Stockholm.

Eestlanna rändtrupis

Stockholmi Marsyas-teatri kümnelikmelisse rändteatrikollektiivi kutsuti näitlejatar Malle Jõever, kes senini kuulus Park-teatri ansamblisse lavastuses "Minu unelmate linn".

Marsyase ringreisitruppi kuuluvad veel Christer Boustedt, Gösta Ekman, Lena Dahlman, Leif Forstenberg, Thor Hartman, Tommy Johnsson, Sten Lonnert, Sonja Lund, Torsten Wahlund.

● **Stockholmis sündis Elve (n-na Tabas) ja Rein Virmale poeg.**

Lakewoodis, kus Rootsi eesti noored käisid maailmalaagris "Kogujas", kestab laagriplatsi väljaarendamine. Kraav skaudiväljakul on nüüd kaevamismasinatega laiendatud päris "jõeks". Pildil "jõetegijaid" talgulisi. Vasakult Aadu Rein, Eduard Soults, Joh. Pärdijaak, Heino Ets, Ernst Luebik ja Joh. Pullerits.

MALAGA SEIKLUSI

MALAGA (EPL) — Kõrvaltuppa on tulnud elama kolm rootsi poissi: Håkan, Per ja Olle ja juba teist päeva joovad nad Bacardit pooleks Coca-Colaga, ennelõunase aja on nad haiged ja magavad aga lõuna ajal saame kokku ja ajame pisut juttu. Kuulen, et nad on olnud "põrsapeol" ühes mägikülas ja et seal olnud väga tore: joodud sangriad, söödud palju kalkuni- ja veidi põrsa'liha ning tantsitud, proua Anderson kogunl laual klaaside ja kruuside vahel mille üle teised rootslased häbi tunnud, kuid hollandlased ja sakslased olla kõvasti aplodeerinud nii nagu taanlased ja soomlasedki.

Edasi olla nad suuriks sõbruks saanud proua Simonsoniga kes iga päev neid peatab ja ütleb: "Håkan, kas sa tead, mitu postkaarti ma Rootsi olen saatnud? Seitsekümmend kaks tükki." Ja järgmisel päeval: "Håkan, kas sa tead mitu postkaarti ma nüüd olen Rootsi saatnud? Kaheksakümmend kuus."

Poisid väidavad ka, et nad olla avastanud maaaluse raudtee, mida ei saa hästi uskuda. Kuid järgmisel päeval leian isegi tänaval trepiava, mille kohal on suur silt ja sellel tekst "Subway". Trepist alla minnes selgub aga, et pole tegemist allmaaraudteega, vaid lihtsalt tunneliga, mis viib tänava alt läbi.

Üldse näib, et hispaanlased saavad ingliskeelest isemoodi aru, nii on iga väiksemagi poekese nimeks "Supermercado" mis küll mõistelt vastab "Supermarketile" kuid tegelikult ei ole sinna poolegi. Ma pole küll veel proovinud, kas mõiste "Rent a Car", siin maal tähendab sedasama mis mujal, kuid olen näinud seda kirjutatuna "Rentacar" mis võib olla ka midagi hoopis muud.

Taksiauto asemele võib sõita ka taksieesliga kui kellegil on selleks tahtmist ja mõnikord on näha kaarikut või vankrit, mida veab hobune ja hobust veab muula ja muulat veab eesel, nii et kogupikkus võrdub päris "långtradarile".

Peenemad inimesed võivad oma sõitusid teha päris ehtsa voorimehega kusjuures nad saavad päikese varjuks ilusa ja kirju päevavarju ja samasugune pisem eksemplar on hobusele pähe konstrueeritud, kogu sõiduk on väga eperetlik ja pitoreskne.

Autode hulk on kiiresti kasvamas ja siin on neid veelgi raskem kuhugi panna kui Rootsi linnades, olgugi, et kõige suuremad autod siin on kõige väiksemad "Fiatid" milliste firma vabrik siin töötab kontsessiooni alusel ja mille nimi siin on "Seat" — inglise keeles iste — ja ega ses autos peale istumise ka rohkemaks ruumi ei ole. Neist veelgi väiksemad on aga kohalikud postiautod mis on korrugeeritud hallist plekist ja mille juhtideks sobivad ainult kõige väiksemat kasvu hispaanlased. Postitariifi korraldamisel on aga hispaanlased kõigile

Järg lhk. 2

Malaga "supermercado", mis nimelt vastab rootsi "stormarknadile", kuid tegelikult on väika poeke . . .

EPL *27. juunil 1970*

ESIMENE ETAPP

Stockholmi Eesti Maja esimene etapp on jõudmas lõpule. Aktsiaselts Eesti Maja, olles sattunud sundolukorda, kus linnaplaani muudatuste tõttu eestlaste rahvuslik kodu määrati võõrandamisele ja lammutamisele, saavutas linnavalitsusega kokkuleppe võõrandamise hinna suhtes, mis tähendab mõlemale poolele ajavõitu: protsessimine ei oleks takistanud juba varem tehtud võõrandamisotsust, küll aga pikemaks ajaks külmutanud kinni kinnisvara eest makstavad rahad, mida A/S Eesti Maja nii hädasti vajab uue kinnisvara muretsemiseks, linn omakorda pääseb protsessikuludest. Kokkuleppesumma 2,3 miljonit krooni vastab umbes viimasel ajal selles piirkonnas makstud võõrandamistasudele samaväärsete objektide juures. Võimalik, et protsessimisel kohus määranuks sadatuhat rohkem, võimalik aga ka et vähem, sest linnavalitsuse kohtusse antud pakkumine oli Eesti Maja kinnisvara pealt 1,7 miljonit. Seega on kauplemisel seda summat suurendatud 600.000 krooni võrra — kohtus oleks aga algpakkumiseks jäänud endiselt 1,7 miljonit. Ja tulnuks maksta laenatud kapitalilt kõrgeid protsente. Kõige olulisem on aga, et Aktsiaselts Eesti Maja saab rahad lahti juba septembris käesoleval aastal, kui Eesti Maja linna poolt üle võetakse. Eesti Majas võib tegevus pärast seda tähtpäeva jatkuda nagu tavaliselt, nüüd aga juba linna üürilisena, ühe aasta jooksul, sest lammutamiseaeg on kindlaks määratud septembrile 1970. See võib veidi ka venida rohkem. Järelikult on uue Eesti Maja muretsemisega kiire, eriti kui arvestada, et muretsetavas kinnisvaras tuleb tõenäoliselt teostada mõningaid ümberehitusi ja kohaldamisi. Ühiskonna huvides on muidugi, et Eesti Maja oma ülesannetes pidevalt ja lünkadeta käigus oleks.

Aktsiaselts Eesti Maja juhatus ei ole ka selles punktis hoidnud käsi rüpes ja viimase aasta jooksul on vaadatud ja kaalutud mitmesuguseid müügiolevaid objekte, mis asuvad vajalikul määral tsentraalselt, oleksid hinnalt kättesaadavad, vastaksid eestlaste tegevuse nõuetele, ei asu lammutamistsoonides ja mis peaasi — oleksid tühjad elanikest ja üürilistest. Siin maal on üürilistest raske lahti saada — praegusel Eesti Majal tuli leppida sellega, et neljandal majakorral korter, mille pindala vastab praegustele klubiruumidele, jäi eelmiselt müüjalt "päritud" eraüürniku käsutusse. Ta ei olnud nõus korterit vahetama ja üürikomisjon oli tema poolel. Eelnimetatud nõuded kitsendavad valikut tunduvalt. Ja muidugi oli oluline kõigepealt teada, milliste ressurssidega uue kinnisvara ostmisel võib arvestada. Kui ost oleks sooritatud näit. enne kokkulepet linnavalitsusega, siis oleks tulnud muretseda raskelthangitavaid laenusid, mis toovad praeguse renditaseme juures kaasa tunduvaid protsendikulusid. Selles mõttes on praegune lahendus eriti soodne lahendus, andes uue Eesti Maja muretsemisele kindlama pinnase.

Stockholmi Eesti Maja esimene etapp on olnud edukas. Sellest ajast, mil Ernst Seim Eesti ettevõtjate ühingus mõtte veerema pani ja koguti esimene 5000-kroonine põhikapital, on tähelepandavalt edasi mindud. Lai ühiskond tuli kaasa ja juba esimene 100.000 krooni võimaldas praeguse kinnisvara ostmise. See oli julgustükk, sest objekti hinnaks oli 800.000 krooni. Nüüd, tagantjärele, kus amortiseerimise küsimused on õnnelikult lahenenud, võime vaid konstateerida, et too 100.000 krooni platseeriti hästi, kui arvestada, et kinnisvara hind vahepeal on tõusnud ümmarguselt kolmekordseks. Jutt Eesti Maja aktsiate väärtuse kasvust ei olnud tühine jutt, vaid tugines realiteetidele. Tänu kõigele sellele on uue Eesti Maja etapi ettevalmistamine märksa kergem kui seda oli algus. Nüüd seisneb küsimus märksa kindlamalt majanduslikult pinnalt edasiminekus.

KLA

Kirjanik

Algus lk. 1

kahe ajaloolasega Alexander Herzeni nimelise sihtasutuse, mis võttis endale ülesande: avaldada neid nõukogude teoseid, mida seal avaldada ei saa. Neist esimese raamatuna ilmuski siis Amalriku asumisele saatmise lugu pealkirja all "Mitte-vabatahtlik reis Siberisse".

Sellele järgnes varsti ta kuulus analüüs "Kas Nõukogude Liit püsib aastal 1984?" Amalrik eitas seda. Et ta teost hakati vabas maailmas massiliselt trükkima, siis kuulutas Moskva Amalriku nõukogude süsteemi laimajaks ja laskis ta KGB-l arreteerida. Et üldist tähelepanu vähendada, saadeti Amalrik Swerdlovskisse. 1400 km Moskvast eemale. Seal ootab ta nüüd vangimajas oma protsessi. Vastavalt Moskva käsule võidakse ta mõista kas sunnitööle või saata hullumajja pikemaajalisele "ravile".

Amalrik arvab oma töödes, et nõukogude rezhiim kaotab kui vananev süsteem oma varasema jõu vaimse vastupanu murdmiseks. Lisaks suureneb ja süveneb pidevalt ka vastupanu, sest pikkamööda inimesed hakkavad jälle mõtlema. Äratavalt mõjub ka välisvaenlaste — hiinlaste ja juutide tegevus. Rezhiim võib kõige selle tõttu püsida veel vähemalt viis aastat, kõige kauem aga siiski veel ainult kümme aastat. Sõda Hiina ja Nõuk. Liidu vahel võivat (Amalriku arvates) puhkeda seitsmekümnendate aastate keskpaiku. Siis võivad kaotused rindel — või üldse sõda — põhjustada ka Moskvas rahutusi,mis võivatki siis põhjustada ka rezhiimi kokkuvarisemise.

Noored ja vanad, kõik rahvuslikult mõtlevad eestlased, loevad ainukest vaba eestluse igapäevast sidemeest ja häälekandjat

EESTI PÄEVALEHT

Aeg on tellimisi uuendada uueks terminiks

Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutused (täita postil ajalehtede tellimiskaart, märkides Eskilstuna-Kuriren, uppl. C). Tellimishinnad: aasta — kr 147:—, termin (4 kuud) — kr 53:—, kuu — kr 15:—.

Uuendage aegsasti, et lehe saamises ei tuleks vahet!

UUDE TERMINI
EESTI PÄEVALEHEGA!

Ülemäärast Sergo "Põgenike laevas"

Meie omariikluse ajal oli teatud perioodil moes kirjutada följetone üksikute maakeskuste igapäevasest elust, kus siis autori leidlikkust ja arusaamist mööda anti kas otseselt pihta või riivati ainult humoorikalt mõnda üldtuntud tegelast. Mäletan sellest ajast ka ühte sellist artiklit Hiiumaalt Käinast, milles oli juttu kolmest vanapoisist ning nende kurjadest Maridest. See meenus mulle nüüd taas, lugedes H. Sergo kirjeldusi telliskivivabrikandist Jensenist:

"Oss teadis, et Marga isa, Jensenihärra, oli endine Moorjaagu karjamõisa valitseja. Taanimaalt tulnud mees ja mitmed kõrged koolid läbi käinud. Pärast sõda, kui riik mõisa ära võttis, ostis Jensen Lõukaküla servast pisikese tellisevabriku ja sinna juurde kuuluva paarikümnetiinuse ühes tükis krundi. . .

Kuid vana ja suure õllevatsaga Jensen oli igal juhul vabrikant ning kõige suurema maatüki omanik kogu külas. Pidas nelja lehma, kolme hobust — Kõrb sõidu jaoks, Hall ja Leet veoloomadeks — ning paari künnihärgi — Ott ja Mihkel. Veel oli Jensenil hobuniidumasin, ratastega looreha ja vedruvanker.

Jensen oli ka seltskonnategelane. Kord kuus, kui valla seltsimajas pidu peeti, käis seal päevakajalisi kupleesid laulmas. Ise tegi, ise laulis. Kuigi need kanti ette Taanist pärit pudikeeles, polnud kellegi nende kuulamise vastu midagi. Peaasi, et sai nalja, ja sellega ei olnud Jensen ihnus, nagu ta ei koonerdanud oma töömeestele palga maksmisegagi. Tema kupleede ajal oli seltsimaja suur saal alati lusti ja naeru täis". (lk. 89).

Mis puutub teoses kirjeldatavasse Jenseni Marga väiksemaulatuslikku armulukku Kalda Ossiga, siis keegi kirjeldatavat ümbrust ja kujutelda tahtvaid tegelasi tundev isik tõendas mulle täiesti erapooletult, et Marga ja Ossist kirjutatud suhtlemine ei vasta tegelikkusele.

Teise samalaadi tegelasterühma moodustab metsaülem Laugas oma venna ja viimase naisega. Sellest iseloomustavamaid katkeid:

"Kilomeetrit kaks liivast mändide vahet ja siis jõuti välja metsahärra kontori juurde. Üksik vanaaegne majamürakas keset suurt hundilaant, kust lähema külani andis minna tubli tunni. Maja ümber kehipõõsastega läbipõimunud kõrge tara nagu kindlusemüür. Vankri lähenedes jooksis rõngast traadi peal kõristades ala äärde ketikoer, suur nagu vasikas, ja hakkas lõrinal haukuma. Samal hetkel avanes hoovivärav. Sealt tuiskas välja mootorratuur, väliroheline kaitseliidu munder seljas, vintpüss põigiti üle õla. Minuti pärast oli temast järel vaid pilv mändide vahele hajuvat tolmu.

"Laugas ise!" imestas Martin. "Kuhu tema sedasi vastu ööd?"

"Ah, metsahärra nüüd suur kaitseliidupealik, eks ka omad käimised ja uitamised," arvas Aadu.

Kui Vanker metsaülema maja kohale jõudis, jooksis samast väravast, kust äsja mootorrattur välja oli tolmanud, teele noor naine, juuksed sasis, äranutetud nägu peas. Hüüdis poolluksumisi: "Martin, koolivend! Sul vankril ruumi on, vii mind koju!". . .

"Jälle raksus?" küsis Aadu naiselt. "Jälle. . ." osatas tulija. . . "Niipea kui tööpäev läbi, püss kaasa, mürinmasina selga ja läks. Tagasi tuleb hommikul, unine ja ärajoonud nägu peas. Kui ta käib? Mis teeb? Kelle juures magab? Mitte sõna!" (lk. 129—130).

Emmaste seltsimajas oli Aime tutvunud metsaülema vennast veskiehitajaga Theodor Laugasega, kellega abiellus. Kuna Theodoril oma kodu puudus, viis ta naise algul oma venna juurde. Metsaülem Rudolf Laugasel ei olnud selle vastu midagi, vaid sõnas "üks lill metsas rohkem", mille peale Aime punastas. (lk 133).

"Mõni aeg läks päris kenasti. Veskimeister teenis head raha, jõudis korra kuus isegi kaasat vaatamas käia. Aime jalutas Kõnnuselja suurte pedajate all ja lõõritas lindudega võidu. Tavaliselt saatis noort naist tema jalutuskäikudel mehelik ja sirge rühiga Rudolf, püss seljas. Mehevend ei olnud niisugune kõikeunustav töörügaja, napi jutu ja kuivavõitu olemisega nagu Theodor. Ei sinnapoolegi! Rudolfil oli galantsust, fantaasiast ja komplimente. Siis ostis Rudolf mootorratta. Selle tagaistmel, juhi õlgadest kinni hoides, võis Aime tuisata mööda maanteid, metsasihte ja radu, et hing rindu kinni jäi," kirjeldab autor neid metsapõrgu tegelasi oma teose 134. leheküljel. Edasi väidetakse, et Theodori huvi oma naise vastu pikkamisi kadus, kuna tal ei olnud enam naist ega õiget venda. Aime käis kodus süüdistamas küll üht, küll teist venda ja ta kooliõpetajast isa imestas, et ta oli sadadest külarahva lastest osanud kasvatada inimesed, kuid tema ainus tütar oli läinud raisku.

Ruldof vahetas ametikohta, asudes Kõnnuseljalt Kärdlasse metsaülemaks ja ka Aime asus tema juurde sinna. Kui Rudolf 1941 a. suvel küüditati jäi Aime temast maha kui ainult majapidaja ja elatus end Saksa okupatsiooni ajal Kärdlas õmblemisest. Lõpuks pages Martini purjekal "Pääsukesel" nagu tema seaduslik mees Theodor ja ka Jenseni Marga kodumaalt.

Siinesitatud tegelasrühmaldel ei ole tähtsust teose sisu üldises arenemises ega selle teiste tegelaste saatuse kujunemises. Nad on põimitud sinna sensatsioonilistena lugejaskonna huvi äratamiseks teose suhtes, mis piirdub ka ainult hiidlastega. Et vältida nende isikute võimalikke proteste autorile on ehk lastudki seda põgenikelaeva romaanis hukkuda ja on käidud vanasõna järel "lõpp hea, kõik hea" kui teos lõpeb järgmise hingestatud epiloogiga:

"Tollest ammusest septembriööst, mil "Pääsuke" Lõukaküla lahes ankru hiivas, on möödunud juba üle kahekümne aasta. Ent leidub inimesi, kes ikka veel loodavad, et kõik selle purjeka pardal viibijad ei hukkunud.

Moorjaagu Ingel ootab poegi. Uudepere Viktor ja tema vennad ema. Kalda vanad usuvad kindlasti, et nende lapsed kunagi tagasi tulevad. Ning Ülajõe Elnale, kes oma täisealiseks saanud poja Martingiga hiljuti Saarekoplisse ehitatud uude majja üle kolis, viirastub suveõhtuti koerahaugatus Alajõe purdelt kostvatele sammudele.

Ärgu riisugu see raamat kellegi viimast lootust. Võibolla elab mõni neist tõesti veel ja leiab pärast kaugeid rännakuid tee kodukallastele. Võib-olla. . ." (lk. 327).

Elna poeg Martin on teose peategelase Martini poeg, vaatamata et viimane oli abielus Milliga. Nii tahetakse ütelda, et lõpuks ometi on vanast Juhanist kui ka Martinist armastatud Saarekoppel läinud nende järeltulija omandiks.

E. VRAGER

Looduse imedest:

Algus lk. 1

kõigil ühe mustri järgi. Pehme vooderduse sisse ehitab emakimalane vaha ja suira segust esimesed kärjekannud, ning muneb neisse munad. Suvi on lühike ja ta töötab. Jäägu pealegi kannud väikeseks, peaasi et oleks abiväge kasvamas.

Möödub peaaegu terve kuu, enne kui esimesed abilised kannudest välja lipsavad. Ehk küll alamõõdulised, on nad vilkad ja osavad ning aega viitmata võtavad pesa laiendamise ehitustööd ja toidu kogumise oma hooleks.

Mida aeg edasi, seda kiiremini pere suureneb. Nad kõik on emakimalased, kuid neil puudub tung soo jätkamiseks. Nad elavad, et töötada, et luua tingimusi pärisemade kasvatamiseks. Selleks saabub paras aeg sügise eel. Tollal jalutavad juba ka esimesed isased ringi. Nemad ei tööta, ainult söövad ja ootavad, millal emad oma pulmalennule väljuvad. Siis on nende laiskus ja kohmakus nagu pühitud, väikeste rakettidena vuristavad nad emadele järele.

Ainult eostatud noored emad on võimelised talve üle elama. Kõik teised pere liikmed on ühe suve jooksul kogu oma jõu ära kulutanud . . .

Mida arvukamalt talvekuningannasid meile kevadet kuulutavad, seda valjemini sumisevad põld ja heinamaa. Lõhnav pärn heliseb kodumesilastest nagu hiigelkannel, metsmesilased lisavad sellesse muusikasse oma mõnusa bassi.

Nad on vähem külmatundlikud, seetõttu on nad hommikul esimesed ja õhtul viimased. Asjalikult, väsimatult põristavad nad õielt õiele ja tasuks mee eest kannavad õietolmu laiali. On õisi, mis ainult nende raskuse all oma nektarikarika avavad. On õisi, mille südamikuni ainult nende nokk ulatub, näiteks punane ristikhein, millest kodumesilased mööda lendavad. Kui pole kimalast, ei maksa ristikupõllult head seemnesaaki loota.

Kimalase enesekaitserelva kibedust on vist igaüks tunda saanud. Ometi ei hoia see ründajaid eemal. Mesi ahvatleb. Hiired söövad kärgi koos haudmeega, rebane pole vähem meemaias kui karu. Ka inimene lööb sekka, eriti noorukid. Pesakaitsjad materdatakse tihti surnuks, kärjed lõhutakse. Suutäie liivasegase ja suiramõruda magusa eest . . .

See on seda kurvem, et kimalaste arv niigi väheneb. Pole ju enam puutumatuid põllupeenraid, kuhu pesa ehitada. Raskete masinate rataste ja roomikute vastu on mürgiastel jõuetu. Ka herbitsiidid ja petitsiidid lõikavad oma jao.

Eksamid

Göteborgi ülikooli arstiteaduskonnas sooritas med. lic. eksamid **Madis Suurküla** Säröst. Samas fakulteedis sai med. kand. astme **Lennart Voog** Vänersborgist.

Stockholmi Södersjukhuseti meditsiiniõdede kooli lõpetas legitimeeritud meditsiiniõena **Kaarin Aksberg** Lidingölt.

A. Varma juubelilt

Kohe jaanipäevale järgnenud esmaspäeval, 22. juunil, tuli Aleksander Warmal vastu võtta oma kodus õnnitlejaid kogu päeva kestel. Keskpäeval saabus keskorganisatsioonide juubelitoimkonna delegatsioonide juubelitoimkonna delegatsioon, kes üle endis auaadressi koos ühiskingitusega ja kõigi nende organisatsioonide ja isikute nimedega, kes sellega liitunud.

rn abiesimees Tõnis Kint ühiskingitust üle andes rõhutas Al. Warma suure teeneid meie vabadusvõitluses, juubilari mitmepalgeliste huvidega isiksust ja seda vastutusrikast ja ka rasket koormat, mida tal kanda tuleb meie riigi õigusliku kontinuiteedi säilitamisel.

Balti Komitee nimel tervitas prof. Birger Nerman, Teataja poolt andis üle erikingituse lehe vastutav väljaandja Ervin J. Nõmmera. Eesti Demokraatliku Koondise poolt ütles tervitussõnad Aksel Mark ja Sotsialistliku partei välismaa koondise nimel Joh. Mihkelson. Õnnitlemas olid ka Eesti Komitee delegatsioon: esimees A. Reintam ja juhatuse liige E. Anderson. Eesti Rahvusfondi ja Eesti Liberaal-Demokraatliku Koondise poolt käis tervitamas esimees Endel Krepp, eridelegatsioon eesotsas esimees Jaak Maandiga tuli tervitama ka Liberaalse erakonna poolt.

Peapiiskop emeeritus Juhan Kõpp oli saatnud kirjaliku tervituse, isiklikult käisid õnnitlemas aga peapiiskop J. O. Lauri, samuti praost K. Veem. EÜS delegatsioon andis üle auaadressi ja omapoolse ühiskingituse. Auaadress oli saabunud ka EÜS Vanematekogult Kanadast. Koos EÜS Austraalia koondise auadressiga saabus ka kõigi sealsete organisatsioonide ühine tervitus. Juubilari kodu külastas kuni õhtuni veel suur arv teisigi organisatsioonide esindajaid, kaastöölisi ja isiklikke sõpru.

Juubilarile saabus kirjalikke tervitusi ja telegramme paljudelt organisatsioonidelt Rootsist, aga ka teistelt maadelt. ERN Esindused Norras ja Taanis, USA Ida ja Läänerannikul, samuti Montrealis ja Torontos tervitasid. Kõik meie välisesindajad olid saatnud tervitused ja läkitused: A. Torma, J. Jaakson, W. Raud, A. Linkhorst, E. Reisenberg. Tervitasid teised balti diplomaadid ja teiste rahvaste eksiilorganisatsioonid. Folkpartiet, büroodir. Mandorff ja arvukad rootsi sõbrad olid samuti tervitajate hulgas. Eesti Komitee 24. juunil toimunud juhatuse koosolekule järgnes koosviibimine kohvilauas koos juubilari ja tema abikaasaga.

Organisatsioonidevaheline juubelitoimkond tänab ka kõiki lahkeid annetajaid ühiskingituse juubelifondi, mis juubelipäeval üle anti. Al. Warma kavatseb septembris sõita Pariisi oma järjekordsele poliitilisele missioonile.

Soome Majale garantii eduskunnalt

HELSINGI (EPL) — Teravaid sõnu Rootsi vähemustepoliitika kohta lausuti Soome eduskonnas, kus hiljuti oli arutusel riikliku laenugarantii andmine Stockholmi Soome Maja sihtasutusele. Garanti enda küsimuses asuti aga vaidlusteta jaatavale seisukohale, otsustades anda tagatise kuni 1.000.000 Rkr. suurusele laenule.

Rootsi arvustajate eesotsas oli keskerakonna esimees ja end. haridusminister Johannes Virolainen. Ta leidis, et oleks juba rootslastelgi aeg aru saada, et kahe keele olemasolu tähendab vaid rikkust igale maale.

Virolaineni kriitikale annab erilist kaalu asjaolu, et ta on järjekindlalt astunud välja ka rootsi keele õpetamise eest Soomes. Seda seisukohta ta on, mõnegi soomlase pahameeleks, avalikult kaitsnud isegi Põhjamaade Nõukogus.

Teistest sõnavõtjatest kurjustas üks koonduserakonna (parempoolsete) esindajaid imeliku paradoksi üle: Rootsi võtab Soome käest ära tööjõudu, ja siis Soome peab veel ise hoolitsema nende äraviidud inimeste eest!

Saadud laenugarantii abil Soome Maja sihtasutus kavatseb teatavasti ära osta KFUM-i kinnisvara Bierger Jarlsgatanil. Selle hinnaks on 5 miljonit krooni. Kinnisvara käsitab kahe majaga krunti — kuuekordne äri- ja hotelliruumide ning viiekordne m.h. peo- ja võimlemissaali ning saunaga.

Üks eduskonna liige pidas siiski vajalikuks uue kinnisvara hankimist Soome Maja jaoks — KFUMi majad on vanad ja viimati moderniseeriti neid a. 1907.

Kohalik elu

STOCKHOLM

Al. Warma tänab

Palun vastu võtta siiras tänu minule osutatud lahke tähelepanu ning õnnistluste eest seoses minu 80.a. sünnipäevaga. Samuti tänan ma südamest kõikide heade soovide ja lahkete annetuste eest, mis kohustavad ja võimaldavad minu tegevuse jätkamist meie rahva ja riigi loomulike õiguste eest.

Stockholmis, juunis 1970

ALEKSANDER WARMA

- **Stockholmi külastas Kai Viires New Yorgist, kes viibis pooleteist kuud kestnud Euroopa matkal. Ta saabus nüüd tagasi koju.**

- **Long Islandil toimunud kunstinäitusel esines õlimaalidega Hilda Pensa, kellele langes näituse auhind.**

Leinateateid

Leicesteris, Inglismaal suri 3. juunil Ervin Mirks, sünd. 22. juulil 1921 Tartus.

Cardiffis, Inglismaal suri Leida Martinson.

Adelaides, Austraalias suri 10. mail tuntud sportlane Valdar Sild.

- **Kanadast saabus Saksamaale teaduslikule tööle mag. Kristina Linde Torontost. Ta valmistab keeleteaduse doktori kraadile.**

- **Detroitis USA-s ristiti Helle (n-na Kangro) ja Jüri Volmeri poeg Paul Indrek. Isa on insener, ema loodusloo õpetaja.**

MALAGA

Algus lk. 1

maailma rahvastele eeskujuks: on ainult kaks tariifi — kiri kuus peseetat ja postkaart kolm ja pool peseetat, ei mingit vahet kas on tegemist õhu- või tavalise postiga, ei mingit vahet kui kaugele maailmaotsa kiri või postkaart läheb ja ei mingit mõõtmist grammidega. Mis on ju mõttetu ajaraiskamine.

Rannaäärseis külades on tekkinud lõputu hulk baare, restoraane ja diskoteeke, kus küll ei mängita grammofonimuusikat vaid kus ülesastuvad kohalikud trubaduurid kas solo või grupina. Saades pihku ühe sellise baari taanikeelse reklaami otsin selle üles, et veidi süüa aga mis ma kohe kätte sain oli ainult Tuborgi õlu, veerand tunni järele toodi taldrik ja nuga- kahvel, siis tuli soolatoos, poole tunni möödudes oli ka leib mu lauale kogunenud.

Tunni möödudes kehitas taanlasest kelner õlgasid ja käis pidevalt köögiuksest vaatamas. Mul siiski väga igav ei olnud, sest vaatasin kuidas kaks poolpurjus ja lesbilist taanlannat üksteist lohutasid? Süüa ma aga ikkagi ei saanud, kuna kala mis mulle lõpuks toodi oli nii vintske, et jätsin ta lihtsalt soomata.

Ja läksin "El Faro" nimelisse hispaania restoraani ning tellisin "Paella Valenciaga". (Paella loe paeja.) Ja see oli kõikidest paelladest mis kunagi olen söönud küll kõige maitsvam. Paella on safraniga kollaseks tehtud riis, ja kana ja liha, hännakud ja merevähjad, mitut sorti mereteod, herned ja punane paprika ning kõik see kraam tuuakse lauale podisevas pannis.

Kuulsad on ka hispaanlaste kalasupid kuid nende nimesid ma ei mäleta ja veinidest võiks kõigil soovitada maitsta "Lagrima Cristi't", "Malaga Bodega't" ja "Moscatel'li" mis kõik on rasked ja magusasti maitsevad veinid.

Päris õiget ja hispaaniapärast dessertı ma pole veel avastanud — katsusin küll õnne "Peche Melbaga" kuid see osutus kolmeks virsikupooleks mille keskel oli kulbitäis jäätist. Hispaania kohvi võib aga vabalt soovitada neile, kellele maitseb espresso. Hispaania kelnerid on kiired ja viisakad ja lõbusad ning tähelepanelikud ja soovivad kõigile lahkujaile naeratades "Adios" ja "Buenos Notjes". Lähen koju, et saata koju mõned postkaartid, kuid arvan, et ma jään kauele maha proua Simonsoni saadetud kaheksakümnest kuuest.

E. Sihveri mälestuseks

Inimeste elu on üürike, kuid ajaloo keerises võib ühe inimese eluaeg palju ja mitmekesiseid olukordi üle elada. Edmund Sihver oli meile truu sõber, tundsime teda kui kohusetruud, ausameelset, isamaa armastusest ülekeeva temperamendiga, kuid väliselt väga rahuliku ja tasakaaluka esinemisega kaasvõitlejat, kellel oli elukogemusi ja läbielamusi enam kui paljudel teistel temaealistel inimestel. Raske on uskuda, et meie ei kohta siin maises elus enam temaga.

18/19 juuni ööl s.a. lahkus Edmund Sihver meist igaveseks, 17 päeva enne oma 69 a. sünnipäeva.

Edmund Sihver oli Tallinnast pärit. Tema noorpõlv, arenemis- ja kooliaeg langes rahutule ajajärgule: I maailmasõja, Vene revolutsiooni, Saksa okupatsiooni ja Eesti Vabadusvõitluse ajajärgule. Tallinna Reaalkooli õpilasena näeme teda Tallinna omakaitse ridades ja 1918 a. võitleb ta Narva rindel. Sealt Tallinna jõudes, moodustakse seal Tallinna kooliõpilaste pataljon, kus ta on liige ja 1918 a. jõulude ajal tõttab kaaslastega lahingusse pealetungiva vaenlase vastu. Aegviidu jaamas paigutatakse ta koos hulga Tallinna kooliõpilaste pataljoni meestega LR. Soomusrong nr. 2 koosseisu. Esimese lahing-ristse sai Edmund Sihver Annemõisa lahingus 29. detsembril 1918, kus mitmed tema võitluskaaslased langesid. Sihveril oli aga õnne.

LR Soomusrongil nr. 2 teenimine tähendas päevast-päeva võitlemist ilma puhkeaegadeta. Kooliõpilane-vabatahtlik Edmund Sihver võttis soomusrongi võitlustest osa kuni 19. märtsini 1919, mil saabus võitlevatele Tallinna kooliõpilastele vaehtus. Tallinna saabudes astus ta kohe sõjakooli, mille lõpetas 22. augustil 1919. Tuli hiljem noore lipnikuna tagasi LR Soomusrong nr. 2 koosseisu, et jatkata Eesti vabadusvõitlust võidurikka lõpuni. Võitlustes ülesnäidatud isikliku vahvuse eest annetati Edmund Sihverile Vabaduse Rist II liik, III järk ja hariduse lõpetamiseks prii kool.

Edmund Sihver lahkus peale sõja, mai lõpul, LR Soomusrong nr. 2 teenistusest. Jätkas õpinguid Tartu ülikoolis 1921 a., liitudes samal aastal korp! Vironia perega. Tehniliste huvidega Sihverit ei rahuldanud Tartu ülikool ja ta siirdus varsti Prantsusmaale Nancy Tehnika ülikooli, mille lõpetas väga heade hinnangutega ja suure kuldaurahaga.

Õpingute lõpetamisel naasis kodumaale, astudes O/Ü Mootori teenistusse. Oli seejärele pikemat aega Järvakandi paberivabriku direktoriks ja hiljem Rootsi kiviõli konsortsiumi tehniliseks direktoriks. Sõja ja N.Liidu okupatsiooni tagajärjel pidi Edmund Sihver kodumaalt lahkuma. Ta asus Rootsi, kus ta pikemat aega, kuni oma surmani oli Kaitsevägede staabi teenistuses.

Edmund Sihver oli korp! Vironia peres üks armastatuimaid, vanemaid liikmeid, kelle hoiak ja seisukohad olid alati kõikide poolt respekteeritud ja hinnatud. Meie kurbus on suur ja murest murtutena avaldame sügavat kaastunnet leinavale pojale ja abikaasale. Meie kõikide ainsaks lohutuseks on mälestus lahkunust, kes oma elus võitles õilsat, head ja ausat võitlust oma isamaa auks ja oma rahva vabastamiseks.

Korporatsioon Vironia pere ja sõbrad väljaspoolt kummardume kurbuses ja leinas kallis Edmund Sinu viimasel ärasaatmisel Sinu põrmu ees.

T. KINT

Laiarööpalise Soomusrongiga nr. 2 Eesti Vabadussõjast osavõtnud võitlejad on siin Stockholmis organiseerunud Sõprusühinguks. Surma läbi lahkunud leitnant Edmund Sihver oli siin soomusronglaste peres üks ilmekamaid kujusid. Teade selle Eesti Vabadussõja veteraani ja Eesti Vabadusristi kavaleri (VR II/3) lahkumisest tuli meile, tema kaaslastele, ootamatult. Tundsime teda Eesti Vabadussõja päevilt ja paguluses kui üht truud sõpra ja ustavat kaaslast. Tema lahkumisel avaldame sügavat kaastunnet kadunu pojale ja abikaasale ning kummardume kurbuses Eesti Vabadussõja võitluskaaslaste austamiseks tema põrmu juures viimasel ärasaatmisel.

LR SOOMUSRONG NR 2.
SÕPRUSÜHING

---

†

Armas koolivend, Eesti Vabadussõja sangar, res. nooremleitnant

dipl. ins.

Edmund Sihver

VR II/3

on jäädavalt lahkunud meie perest.

Teda mälestavad ja leinavad

REALISTID

---

†

Buffalos ootamatult lahkunud armast ristiisa, koolivenda ja sõpra

Roman Oolu't

† 12. 6. 1970

leinavad

AILI KOPLER

OSKAR ja LEIDA KOPLER

---

†

90-ne aastaselt lahkunud kallist emavenda

Laas Tilts'i

* 29. 9. 1879 Torgus
† 21. 6. 1970 Göteborgis

mälestab tõsises leinas

HELENE PÕLD

Sa olid kord nii hea,
Nüüd veel ainult leina kais.
Puhka Jumala rahuga!

---

†

Armast sõpra

Eveliine Taal'i

* 22. 3. 1898 Eestis
† 22. 6. 1970 Boråsis

mälestab leinas

LEONTINE RAJA

---

†

Armast

Rosalie Pullerits'i

s. Lagedi

leinab

ÕDE

Puhka rahus!